

БЛОКАДА

Саме в стані суцільної блокади почуває себе сьогодні Гощанський маслосирзавод (ТОВ «Промінь»)

(ТОВ «Промінь»)

Читач «Рідного краю» з публікації «Терпець увірвався» вже знає, що 2 грудня 1996 року, не витримавши маніпуляцій людьми, фінансових порушень, різкого розмежування людей на «чорних» і «білих», власники ТОВ «Промінь» зібрались на свої збори. Вперше зібрались з ініціативи тих, хто його викупив. І виявили недовіру, звільнили директора В.М. Герасимчука із займаної посади. Вже тоді заводчани відчували, з якими людьми вони мають справу. Але на душі так наболіло, що відступати вже не було куди.

Прошло більше місяця з того часу, і колектив заводу переконався, що підприємству «Промінь» колишні керівники готували крах і продовжують це робити і зараз. Все свідомо робилось для того, щоб завод потопав у боргах, а потім його можна було «прихватувати» за безцінь. Завод фактично втратив довіру з боку постачальників сировини.

Про те, що ТОВ «Промінь» колишнє керівництво готувало клінічну смерть, а саме хотіло (і залишилось) за всяку ціну на плаву при немалих фінансових і матеріальних запасах, свідчать ті факти, що на час проведення зборів на рахунок підприємства не було ні копійки, а закладені по договору застави — продукція в кількості: 70 т масла і 7 тонн сиру — взагалі були відсутні в складах заводу.

Ще один характерний факт, що свідчить про турботу тодішнього керівництва за себе, а не за людей і підприємство, яке вони очолювали, — це контракт, який заключив сам з собою экс-директор В.М. Герасимчук, де йдеться про те, що в разі його дострокового переобрання з посади директора йому має бути виплачено 50 тис. доларів США! Отже, навіть звільнення його з посади мало стати для нього особистою матеріальною вигодою. Яким законом при цьому керувався Герасимчук і за рахунок яких коштів мав виплатити цю суму ним же розорений завод, борги якого сягнули до 2 мільйонів гривень?

Звільнивши завод від керівництва, яке довело

його до такого плачевного стану, заводчани сподівалися, що экс-керівництво залишить підприємство в спокої. Однак вони почали ставити «Проміню» палиці в колеса і фактично повели роботу на економічну блокаду ТОВ «Промінь», перехоплюючи сировину. Для прикладу назву КСП «Дружба», яке постачало молоко заводу і раптом повернуло сировину «Проліску» (тепер «Надія»). Виявляється, господарі «Надії» в особі Гречича проводять розрахунки з КСП за молоко готівкою. В умовах ринкової економіки це було б нормально. Однак за нинішній день «Променя» повинні відповідати саме ті, хто довів його до такого стану, а зараз таким нечесним шляхом організовує блокаду і фактично зупиняє підприємство.

Щодо боргів, які має «Промінь» перед молокоздавачами, то слід сказати, що взятий попереднім керівництвом кредит в банку в сумі 500 тис. грн. повністю перекривав всю заборгованість перед КСП і людьми за здане молоко, тому що вона становила трохи більше 300 тис. гривень.

Однак заборгованість не погашено, а кредит використаний на інші цілі. І тепер «Промінь» стоїть перед подвійною проблемою: щомісячне погашення процентів по кредиту і борги перед господарствами.

Нове керівництво заводу зараз працює над роз'ясненням цих та цілого ряду інших проблем і має програму виходу з кризового стану.

Однак нам необхідно зараз найосновніше — кредит довіри. Відновити славу Гоцанського маслозаводу, заповнити магазини його високоякісною продукцією можна лише спільними зусиллями заводу, КСП, індивідуальних молокоздавачів.

Завод працюватиме на господарства і потреби споживачів, потрібен лише час і ваша підтримка. Для керівництва району не може бути байдужа доля підприємства, яке давало і даватиме в бюджет ліву долю відрахувань.

Євген МЕЛЬНИК,
голова ради трудового колективу.